

Arrest

nr. 96 690 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTIERE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 januari 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 26 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in Buco Zau. U groeide op in Cabinda stad. U behoort tot de Bakongo-etnie en bent lid van de pinksterkerk. U verklaart geboren te zijn op 18 juli 1994.

Uw vader, P.M., was majoor bij de Forças Armadas Angolanas (FAA). Hij werkte op de afdeling logistiek en was verantwoordelijk voor de voedselbevoorrading van militairen van de FAA. Tegelijk steunde uw vader de afscheidingsbeweging 'Frente de Libertação do Estado de Cabinda' (FLEC). Hij ontvreemde stelselmatig voedsel dat voor de troepen van de FAA bestemd was, stockeerde het bij hem thuis. Soms bracht de chauffeur van uw vader, D., het voedsel naar de FLEC-strijders of anders kwamen personen van het FLEC het voedsel ophalen. Een collega van uw vader, kapitein Jojo, was hier ook bij betrokken. Uw vader vroeg u om pamfletten te plakken van het FLEC, hetgeen u tegen uw zin deed. U keurde niet goed wat uw vader deed en u was tegen alles wat militair was.

Op 20 december 2010 hadden uw ouders 's avonds bezoek van 2 bevriende FLEC-militanten, toen er hard op de poort werd geklopt. Uw vader wilde de 2 FLEC-militanten verstoppen, maar kreeg daartoe de kans niet. De militaire politie viel met geweld het huis binnen, er werd over en weer geschoten. Ze hadden ook de chauffeur van uw vader, D., bij, die bebloed was. U sprong via de achterkant van het huis door het raam en begaf u naar Zangoyo, waar kapitein Jojo woonde. Hij was bezorgd omdat hij ook bij het ontvreemden van voedsel van de FAA voor het FLEC betrokken was. Toen u bij hem was vernam u dat uw ouders en de 2 FLEC-militanten waren gedood. Jullie vertrokken dezelfde dag nog naar een ander huis in Zangoyo, van wie de bewoners u onbekend waren. Enkele dagen later vertrok kapitein Jojo met u naar de baai in Cabinda, waar jullie de boot namen naar Luanda. Jullie verbleven daar in een huis, waar jullie andermaal enkele dagen verbleven. Daarna nam kapitein Jojo u mee met het vliegtuig. U kwam op 14 januari 2011 in België aan en vroeg er dezelfde dag asiel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de door u opgegeven leeftijd en geboortedatum niet blijken te stroken met de resultaten van een medisch onderzoek tot leeftijdsbepaling op vraag van de Voogdijdienst.

U stelde op 18 september 2012 18 jaar oud te zijn en geboren te zijn op 18 juli 1994 (gehoor CGVS, p. 2). Volgens een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd in opdracht van de Voogdijdienst door het Universitair Ziekenhuis St.-Rafaël (KU Leuven), blijkt dat uw leeftijd ruim een jaar geleden (op 20 mei 2011) op 20.6 jaar werd geschat, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie resultaten van dit leeftijdsonderzoek in het administratief dossier). Bijgevolg kan worden besloten dat u reeds meerderjarig was op het moment dat het leeftijdsonderzoek plaatsvond en dat u ouder bent dan u verklaarde.

Wanneer u met de resultaten van het medisch onderzoek werd geconfronteerd, zei u enkel dat iedereen zijn eigen geboortedatum kent, en dat u er zeker van bent dat dit uw geboortedatum is. U voegde eraan toe dat u uw leeftijd niet kan bewijzen aan de hand van papieren (gehoor CGVS, p. 2).

Bovendien kan worden opgemerkt dat uw verklaringen over het werk van uw vader bij de FAA, alsook de informatie die u geeft over de betrokkenheid van uw vader bij het FLEC dermate vaag zijn dat de betrokkenheid van uw vader bij zowel de FAA als het FLEC kan betwijfeld worden.

U stelde dat uw vader majoor was bij de FAA en dat u hem altijd al als militair heeft gekend (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd of je aan zijn uniform kon zien dat hij majoor was, antwoordde u dat hij een embleem had, maar dat u het niet kan beschrijven (gehoor CGVS, p. 9). Dit is merkwaardig, omdat men toch zou verwachten dat u – als zoon van uw vader – van hem zou hebben vernomen welk het kenteken was dat overeenkwam met zijn militaire graad. Op de vraag of uw vader ergens gebaseerd was, antwoordde u bevestigend, en zei u dat hij ook naar andere provincies ging (gehoor CGVS, p. 9).

Op de vraag waar (in welke militaire basis) hij gebaseerd was, antwoordde u het niet te weten; u zei enkel dat hij thuis vertrok en ging werken, maar dat u niet weet waar hij naartoe ging (gehoor CGVS, p. 9). De naam van de overste van uw vader is u onbekend, en u kan van slechts 1 collega – kapitein Jojo – de (onvolledige) naam geven en kende verder geen andere collega's van uw vader binnen de FAA (gehoor CGVS, p. 9-10). Uw vader had een chauffeur, D., maar ook de volledige naam van die chauffeur bleek u niet bekend te zijn, hoewel u zei dat D. ook bij jullie thuis kwam (gehoor CGVS, p. 10).

Gevraagd wat uw vader precies voor het FLEC deed, antwoordde u het niet te weten; u zei dat u niet weet wat hij op vergaderingen deed, maar dat hij bij het FLEC was, zoals de meeste mensen van Cabinda (gehoor CGVS, p. 11). Ook op de vraag of uw vader een bepaalde functie had bij het FLEC, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p. 11). Uw verklaring dat uw vader nogal autoritair was en u hem niet zomaar vragen stelde (gehoor CGVS, p. 11) kan bezwaarlijk worden weerhouden als verantwoording voor uw onwetendheid, vermits uit andere verklaringen blijkt dat uw vader u niet afschermde van zijn FLEC-activiteiten, maar u er nauw bij betrokken. Zo was u op de hoogte van het feit dat hij voedsel ontvreemde voor het FLEC (gehoor CGVS, p. 9), terwijl dit toch wel erg gevoelige informatie was, u plakte in opdracht van uw vader pamfletten voor het FLEC (gehoor CGVS, p. 11) en u nam soms deel aan bijeenkomsten van het FLEC bij u thuis (gehoor CGVS, p. 12). Het is in het licht van deze vaststellingen dan ook niet overtuigend dat u hem nooit vroeg of hij u nooit zei wat hij precies deed voor het FLEC of welke functie hij binnen de beweging bekleedde. U blijkt ook niet te weten sinds wanneer uw vader bij het FLEC ging, noch wanneer u voor de eerste keer hoorde dat hij actief was voor het FLEC (gehoor CGVS, p. 11). U kon verder niet antwoorden op de vraag of uw vader zelf ooit voedsel bracht naar FLEC-strijders en u weet niet waar dat voedsel naartoe werd gebracht (gehoor CGVS, p. 12). Gevraagd naar wie zijn kameraden waren bij het FLEC, kon u geen namen geven (gehoor CGVS, p. 12). Merkwaardig genoeg kende u ook de namen niet van de 2 personen die aanwezig waren in jullie huis toen uw ouders werden omgebracht (gehoor CGVS, p. 9).

Verder kunnen ook nog enkele vragen gesteld worden bij uw bewering dat uw vader zowel voor de FAA als het FLEC werkte. Zo blijkt u op de hoogte te zijn van het feit dat in Cabinda een aanslag werd gepleegd op leden van het Togolees nationaal team die daar op doorreis waren in het kader van de Afrika Cup (gehoor CGVS, p. 19). Op de vraag of u het hier met uw vader over gehad heeft, repliceerde u dat hij zei dat er een bus aangevallen was; dat sommigen zeiden dat troepen van FLEC de aanval uitvoerden, maar dat anderen zeiden dat het onbekenden waren (gehoor CGVS, p. 19). Op de vraag wat uw vader hierover zei en wie volgens hem verantwoordelijk was voor de aanval, antwoordde u dat u er met hem niet over gesproken heeft (gehoor CGVS, p. 19). Het is bijzonder merkwaardig dat u het met uw vader wel over de aanslag, maar niet over de verantwoordelijken zou gehad hebben, te meer omdat hij daar als iemand die dubbelspel speelde (die zowel voor FAA als FLEC werkte) ongetwijfeld een duidelijk zicht op moet hebben gehad en omdat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat men de verantwoordelijkheid bij het FLEC legde (zie informatie in het administratief dossier). Toen u gevraagd werd of uw vader – als lid van de FAA - naar de regio werd geroepen waar de aanslag plaatsvond, antwoordde u dat u het niet weet (gehoor CGVS, p. 19), hetgeen evenzeer merkwaardig is, gezien zijn particuliere rol bij de FAA en bij het FLEC, en vermits uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er meteen na de aanval een grote aanwezigheid van Angolese troepen kon worden vastgesteld op de plaats van het gebeuren (zie informatie in het administratief dossier). U kon evenmin uitsluitel geven over het feit of uw vader in de hoedanigheid van majoor van de FAA ooit is moeten optreden tegen het FLEC (gehoor CGVS, p. 19). Gevraagd hoeveel mensen wisten dat uw vader zowel voor de FAA als voor het FLEC actief was, antwoordde u het niet te weten. Dit is ook merkwaardig, omdat men zou verwachten dat uw vader u – uit veiligheidsoverwegingen – zou zeggen met wie u dit onderwerp al dan niet kan bespreken.

Dit alles laat toe om ernstige vragen te stellen bij de geloofwaardigheid van uw verklaring dat uw vader zowel voor de FAA als voor het FLEC actief was. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u als zoon van uw vader, die dubbel spel speelde voor de FAA en het FLEC, zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten of een risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

Tot slot kan worden opgemerkt dat – zelfs al zou het waar zijn dat u (in opdracht van uw vader) pamfletten plakte van het FLEC – u niet aannemelijk maakte dat dit bij een eventuele terugkeer naar Angola zou leiden tot vervolging of tot een risico op het lijden van ernstige schade.

U verklaarde dat u een aantal zaken deed in opdracht van uw vader (gehoor CGVS, p. 17). Op de vraag of iemand dat weet, antwoordde u bevestigend 'Ja mensen die mij hebben gezien'. Gevraagd wie u heeft gezien, repliceerde u veel mensen van Cabinda en voegde u eraan toe dat Cabinda niet zo groot is en de mensen elkaar kennen (gehoor CGVS, p. 17). U kon echter niet antwoorden op de vraag waarom ze u dan op het moment dat u het deed niet opgepakt hebben. Gevraagd of u indicaties heeft dat de autoriteiten weten dat u affiches heeft geplakt voor het FLEC, antwoordde u dat u denkt van wel maar dat ze u nooit hebben opgepakt (gehoor CGVS, p. 18). Deze verklaringen zijn te vaag om te kunnen besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u tegen uw zin pamfletten voor het FLEC plakte en dat u hierover zelfs in conflict ging met uw vader (gehoor CGVS, p. 11-12), dat u niet hield van politieke zaken (gehoor CGVS, p. 10) en dat u nooit appreciatie heeft gehad voor het militaire, noch voor de FAA, noch voor het FLEC (gehoor CGVS, p. 11). Bijgevolg zou het erg onwaarschijnlijk zijn dat u bij terugkeer naar Angola (Cabinda) de nood zou voelen om propaganda te voeren voor het FLEC, laat staan daarom vervolgd zou worden of enig risico zou lopen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U legde geen documenten voor om uw identiteit (waaronder leeftijd), uw reisweg of uw asielrelaas te staven.

De door uw advocaat, H.D.P., voorgelegde medische attesten met betrekking tot uw longaandoening en de evaluatie van de medische voorzieningen in Angola, houden geen verband met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en doen dan ook geen afbreuk aan hogervermelde opmerkingen. U kan desgevallend op basis van uw medische problemen een aanvraag doen tot regularisatie van uw verblijf (cf. artikel 9ter van de Vreemdelingenwet).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker beroept zich op de schending van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 62 aan van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM, van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

3.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden

beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus zal worden getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.5. Verzoeker steunt zijn asielrelaas op de problemen van zijn vader die tegelijkertijd majoor was in het Angolese leger Forças Armadas Angolanas (FAA) en militant van het Cabindees bevrijdingsfront, Frente de Libertação do Estado de Cabinda' (FLEC).

3.6. Verzoeker heeft zich bij zijn asielaanvraag bekendgemaakt als alleenstaande minderjarige geboren op 18 juli 1994 (gehoor CGVS, p. 2). Een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd in opdracht van de Voogdijdienst door het Universitair Ziekenhuis St.-Rafaël (KU Leuven), toont aan dat verzoeker op 20.6 jaar werd geschat, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie resultaten van dit leeftijdsonderzoek in het administratief dossier). Waar verzoeker beweert dat dit onderzoek geen exacte wetenschap is, staat het hem vrij de bevindingen te weerleggen en hiertegen een passend beroep in te stellen, wat hij niet heeft gedaan. Verzoekers verklaringen over zijn identiteit ondergraven dan ook zijn geloofwaardigheid.

3.7. Verzoeker stuurt vóór de zitting een bijkomende brief met de fotokopie van zijn geboorteakte waaruit blijkt dat hij wel degelijk "*geboren is op 18/7/1994*". Verzoeker legt ter terechtzitting zonder nadere toelichting nog bijkomend een fotokopie neer van een "Boletim de óbito" van de heer P. M. en mevrouw M. L. en een fotokopie van de FLEC lidmaatschapskaart van zijn vader. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien wordt niet aangetoond waarom deze nieuwe stukken niet in de administratieve procedure konden worden neergelegd. Hoe dan ook moeten documenten onderbouwd worden met geloofwaardige en coherente verklaringen, wat zoals hieronder blijkt, *in casu* niet het geval is. Verzoeker licht evenmin toe hoe hij deze documenten verkregen heeft nu hij in zijn verzoekschrift volhoudt dat hij "*niemand*" meer heeft in Angola. Ter terechtzitting stelt hij dat hij via internet iemand gevonden heeft, die hij niet nader kent, die deze stukken voor hem heeft verzameld en verstuurd. Dergelijke toelichtingen kunnen slechts de geloofwaardigheden van de neergelegde stukken en van verzoeker ondergraven nu niet aannemelijk is dat een onbekende derde die via het internet wordt gevonden, de persoonlijke documenten van verzoekers vader kan verkrijgen of stukken uit de burgerlijke stand kan opvragen. Ten slotte kan erop gewezen worden dat de handtekening op de overlijdensaktes van een markante gelijkenis is dat deze eerder als een kopie voorkomt.

3.8. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.8.1. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vader majoor was in het leger en dat hij streed voor het FLEC. Verzoeker ontkent niet *“dat hij weinig op de hoogte is van de activiteiten van zijn vader en dat hij persoonlijk slechts actief was in het FLEC op uitdrukkelijk verzoek van zijn vader”* en zijn activiteiten *“niet belangrijk waren”*. Verzoeker herhaalt opnieuw dat de chauffeur van zijn vader opgepakt werd en de familie heeft verraden en besluit *“Dat het toch evident is dat de verzoekende partij in die omstandigheden niet veilig terug kan naar Angola, onafgezien van wat hij nu precies gepresteerd heeft voor het FLEC.”*

3.8.2. Verzoeker komt aldus niet verder dan het herhalen van de asielmotieven. Verzoeker toont niet aan dat zijn vader in het leger zat. Hij kent diens uniform met kenmerken niet (*“bruine baret, het uniform had vele kleuren”*, CGVS-verhoor p. 9), noch de kazernes waar hij gelegerd werd, noch enige andere bijzonderheid en geen enkele collega van zijn vader met uitzondering van “Jojo” en “D.” die hij enkel bij voornaam kent. Dergelijke lacunaire verklaringen kunnen bezwaarlijk volstaan voor een zoon van een beroepsmilitair. Voorts indien verzoeker niet weet hoe zijn vader zich voor het FLEC engageerde en hij nooit hoorde spreken over de medewerking van zijn vader aan het FLEC dan kan niet worden ingezien hoe verzoekers vader hem wel een gevaarlijke opdracht gaf en hem zelf naar publieke plaatsen stuurde waar *“veel mensen hem zagen”* en als zodanig verzoeker moedwillig in gevaar zou hebben gebracht. Verzoeker stelt dat hij nooit over het FLEC sprak met zijn vader tenzij dat hij met hem redetwistte omdat hij geen zin had om pamfletten op te hangen. Daarbij komt verzoeker ook op dit punt tekort wanneer doorgevraagd wordt over de reden waarom hij niet werd opgepakt op het ogenblik dat hij gezien werd. Verzoekers asielrelaas is uitermate zwak en komt voor als een aaneenschakeling van losse verzonnen beweringen. Hoe dan ook de commissaris-generaal stelt terecht dat verzoeker nooit werd verontrust in zijn land.

3.9. Verzoeker stelt terecht dat *“uitsluitend van belang is hoe de Angolese autoriteiten de rol van de verzoekende partij zullen inschatten”*. Er kan echter niet worden ingezien waarom verzoeker in de bijzondere aandacht zou staan nu zijn autoriteiten samen met het CGVS slechts kunnen vaststellen dat hij geheel onbekend is met het FLEC en politiek geheel ongeïnteresseerd is. Evenmin en gezien het groot aantal Angolezen in het buitenland licht verzoeker toe waarom hij zou moeten uitleggen *“wat hij in België deed”*. Verzoeker toont niet aan dat een persoon met zijn profiel enigszins in de negatieve aandacht zou staan van zijn overheid.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In het verzoekschrift voert verzoeker evenmin specifieke argumenten aan die de toekenning van subsidiaire bescherming kunnen staven. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.12. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK